

НИКОЛА СТОКАНОВИЋ (1968–2011)

Изненада и неочекивано, 25. августа 2011. преминао је Никола Стокановић, историчар – директор Музеја Срема у Сремској Митровици.

Никола Стокановић рођен је у Сремској Митровици 22. марта 1968. године. Основну и средњу школу завршио је у родном граду. Историју је студирао на Филозофском факултету у Новом Саду, где је дипломирао 1992. године.

Каријеру је започео као волонтер у Историјском одељењу Музеја Срема (1992–1993), након чега се посветио педагошком раду у Основној школи „Слободан Бајић Паја“ у Сремској Митровици (1993–2000). Посредством Унеска (1998), са француском археолошком експедицијом је учествовао у конзервацији археолошких налаза у храму Карнак у Луксору (у Египту). Био је један од организатора археолошког кампа у Сремској Митровици, осмишљеног у оквиру европског скаутског регионалног програма *Euro steep* (2001), чији су учесници били француски скаути и извиђачи из града домаћина скупа.

Од 2003. до 2004. године је радио у Заводу за заштиту споменика културе у Сремској Митровици.

Први стручни рад објавио је у *Зборнику Музеја Срема* бр. 4, под насловом *Из њрвих зајисника заједничких седница Већа њроизвођача и Среској већа народној одбора среза Сремска Митровица*. У *Зборнику Музеја Срема* бр. 8 публиковао је рад поводом смрти академика Славка Гавриловића. На Међународном научном симпозијуму „Антика и савремени свет“ (Сремски Карловци – Сремска Митровица, 3–4. новембар 2006), који је организовало Друштво за античке студије Србије, представио је рад *Урбанизам античкој Сирмијума*, публикован у зборнику радова са наведеног скупа (Београда, 2007).

Од септембра 2005. до трагичне смрти је обављао дужност директора Музеја Срема.

Стручно звање кустоса стекао је у Музеју Војводине у Новом Саду 2005. године (тема стручног рада: *Раг Народной одбора среза Сремска Митровица 1955. јодине*).

Један од његових првих амбициознијих корака по доласку на руководеће место у Музеј било је ангажовање око враћања златне аварске појасне гарнитуре из VII века (10. октобра 2007), која је 1. марта

2002. предата на конзерваторски третман у Народни музеј у Београду.

Долазак Николе Стокановића на место директора Музеја Срема поклапао се са интензивнијим активностима Музеја у вези са реализацијом пројекта Сталне историјске поставке. У исто време је био интензивнији рад на организовању музејских радионица, посебно када је у питању Археолошко одељење Музеја Срема.

У циљу стручног усавршавања и успостављања сарадње са истим и сродним установама, он је сарађивао са многим музејским установама у Србији и био учесник студијских путовања у Пољску и Хрватску.

Последњи договор о даљем раду Музеја Срема обавио је у 23. августа, када је Предраг Марковић, министар културе у Влади Републике Србије, посетио Сталну историјску поставку Музеја Срема.

Ведрог духа, али не и уобичајено расположен, Никола Стокановић је, уз поздрав „Видимо се у понедељак“, напустио Музеј, у који се више није вратио.

Свој животни век је брзо окончао, потврђујући мисао француског филозофског писца и књижевника Албера Камија по којој „човек претрчи брзо“ растојање између рођења и смрти. Никола Стокановић умро је у 44. години живота.

Сахрањен је 27. августа 2011. године, на православној гробљу у Сремској Митровици, уз присуство бројних пријатеља, сарадника и познаника.

Остао је у памћењу као драг, *близак* и дружељубив човек, који је сваког тренутка био спреман да помогне својим сарадницима.

На ове његове атрибуте одговоримо онако како једино и приличи сарадницима и пријатељима – племенитим местом у нашем сећању и реализацијом послова које смо заједно почели.

Нека му је вечна слава и хвала.

Бора Чекеринац